

Resebrev - oktober 2009. Lilla Q försvinner & vi seglar söderut

Jobb i masttoppen, lilla Q på plats

Återigen lyste det azoriska högtrycket med sin frånvaro och lågtrycken rullade över Atlanten. Det gav oss ostadigt väder med sydvästliga vindar eller inga vindar alls för färden söderut. Det var många båtar i viken vid La Linea som bara väntade, här fanns flera engelsmän, tyskar, amerikanare, kanadensare och vi.

På morgonen lördag den tredje oktober upptäckte plötsligt Bosse att lilla Q var borta! Det vill säga vår gummibåt! Med fastlåst motor och allt. Kvar i båten hängde bara en avskuren tamp och medan vi sov hade någon stulit henne.

Resterna av Q...

Det blev en lång förmiddag med promenad till Policia International för att göra en polis-anmälan och kontakt med båttillbehörsaffären i Gibraltar, Sheppard´s, som råkade ha en precis likadan gummibåt i lager samt en liknande motor som vår förra. Nästa natt hade vår engelska grannbåt råkat ut för samma sak som vi!

Vi fick nu plats i Marina Bay, inne i Gibraltar, och fick under måndagen både leverans av ny båt och motor från båthandlaren Sheppard´s, som för övrigt är väldigt serviceminded, samt klart med ersättning från försäkringsbolaget. Snabbt jobbat av Atlantica, tack för det! Av det kan man förstå att vi valt att behålla vårt svenska försäkringsbolag. Ett mycket prisvärt alternativ så länge man är kvar i Europa.

Fick också veta att det varit problem med stulna gummibåtar en tid här. De används, enligt uppgift, för att köra smuggelgods (läs narkotika), oftast mellan Gibraltar och Spanien/Afrika och dumpas sedan. Ett tips om du rör dig i dessa vatten är alltså att aldrig lämna gummibåten obebakad i vattnet och att alltid låsa fast den i båten med allt du har! Någon dag senare hade även en kanadensisk båt haft påhälsning men vad tjuvarna inte visste var att de, efter allt som hänt, kedjat fast sin gummibåt. Paret ombord vaknade av oljud och fann två killar med snorkel, cyklop & simfötter som hade skurit av linan till gummibåten men kedjan satt fast i båten! Snopna simmade killarna iväg mot Spanien, tomhänta denna gång.

Inne i Gibraltar blev det flitigt umgänge med grannbåtar, inköp av allt det sista och färdigställande inför kommande seglingar. Här är otroligt fint och vi fick plats längs en brygga i frontlinjen utanför det alldeles nya Ocean Village. Kan man ligga bättre?

Gibraltar är skattefritt, och extra rabatt lämnas om man köper mer än 300 liter, så vi passade förstås på att tanka diesel och fyllde både stora tanken samt 5 dunkar a 20 liter. Priset blev i svenska kronor knappt 7,40 per liter, rätt ok! Totalt blev vi kvar här i över en vecka (La Linea/Gibraltar) men fick alltså gjort en hel del med båten.

Med utspirad genua

Till slut hittade vi ett väderhål och tillsammans med Pia och Göran från finska s/y Catrine gick vi ut genom Gibraltar Strait i lätt motvind. Det blev motorgång i ett och ett halvt dygn och sedan kom fin vind från nordost och vi kunde segla de resterande tre dygnen i oftast soligt väder. Ingen större värme än trots att vi befinner oss där vi gör. Medström hela vägen längs Afrikas kust var förstås tacksamt, resan blev totalt 40 Nm kortare än vad som sagts.

Jag har en gång sett en båt som hette "Rolling home" och nu vet jag precis vad det betyder. Den nordostliga vinden gav oss plattläns och med en sjö, som stundtals blev rätt grov, snett bakifrån har det rullat kraftigt på denna resa. Aldrig förr har så många saker som varit sjöstuvade förflyttat sig i vår båt!

Det blir lite udda möten till havs:

Vi blev omkörda av Independent of the Seas, ett av världens största passagerarfartyg

Två väldigt svarta afrikaner mötte vi långt ut från Afrikas kust, i en mycket liten båt

Trots rullande kök skall det serveras mat tre gånger om dagen, det är bara att bjuda på alla de blåmärken man samtidigt får. Med bra proviantering från Morrison var vi väl förberedda och hade även hunnit med att konservera kött.

Jag är normalt sett inte den husliga typen och bakning och liknande är definitivt inte min grej men jag är ingen vän av konserverburkar, är kräsen och väldigt förtjust i god mat. Det har gjort att jag numera gärna ställer mig med tryckkokaren en dag och konserverar. Vilken lycka det är att kunna plocka fram olika slags kött och laga mat precis som hemma.

Ett tips vi tagit till oss är att använda en tom vattenflaska, modell större, för sopor under översegling. Allt organiskt hamnar i havet men man upptäcker snabbt vad mycket plast det blir och det slänger vi inte i havet. I vattendunken, med påskruvat lock, luktar de dessutom inte. Större förpackningar får ibland klippas ned för att kunna stoppas i.

Sista natten seglade vi för bara en liten, liten genua för att dra ner på farten och inte komma fram före dagsljuset. Vad vi inte tänkte på var tidsskillnaden, så där låg vi utanför sundet mellan Lanzarote och Graciosa en timma för tidigt i kolmörker och med en radar som gav massor av ekon där det skulle vara vatten.

När ljuset kom visade det sig vara skuggkon av land och vi kunde lugnt gå in till den lilla byn Caleta del Sebo (kallas också La Sociedad) på Isla Graciosa. Här finns en brygga för gästande båtar som är försedd med s.k. fingerpontons, vatten har dragits fram och elskåpen står på bryggan. Tyvärr har man aldrig kopplat in denna el så någon ström går inte att få. Hamnavgiften var å andra sidan bara 7 Euro så man kanske inte skall ha så höga anspråk. Man hade också bra pris för den som stannade lite längre och vi såg flera båtar, många franska, som verkade ha blivit kvar här.

Main Strett i Caleta del Sebo

Lokala hantverkare

Playan ligger längst inne i hamnen

Ön är inte stor, här bor bara ca 500 personer, och är så långt från turism man kan komma. Inga hotell eller diskotek men det finns ett pensionat, inga shoppingcenter utan bara någon liten servicebutik, nästan inga bilar men heller ingen asfalt. Ingen stress utan tid att njuta av tillvaron. Några små serveringar och förstas färjan till fastlandet.

Fyra vulkaner och några riktigt fina sandstränder. Någon ska ha sagt "When you land, you can take off your shoes and forget the world".

Efter en natt i hamn flyttade vi till den stora viken vid playa Francesa på sydsidan av ön. Här finns tre vikar men numera är det bara denna som man får lov att ankra i. Här låg ett tjugotal båtar och plötsligt upptäckte vi att inga var nya. Alla var tunga, rejält utrustade och hade varit med om en del. Våra kanadensiska vänner, Nancy och Steven på Toboggan, låg redan här och vår närmaste granne blev sydafrikanen Lewis som seglat sin båt i 11 år och hunnit med 127 000 sjömil! Denne erfarne seglare gick samtidigt som oss, men från Agadir till Graciosa. Han hamnade i riktigt blåsväder med runt 50 knops vind och en våldsam sjö. Blev till och med nedslagen en gång och skadade sig. Bara 50 Nm utanför gick vi helt ovetande om detta lilla oväder.

Vår nya gummibåt fick nu alla tillbehör på plats och blev ordentligt döpt och denna gången kom namnet på plats direkt. Eftersom vi rör oss på internationella vatten blev namnet denna gång Little Q (tender to seaQwest).

Med namnet Little Q på plats

Vad man slås av i alla underbara möten med andra seglare är att alla har något att tillföra. Även nybörjare, som vi, kan komma med tips om saker som den mest garvade inte tänkt på. Och alla delar frikostigt med sig av tips, upplevelser, reservdelar eller vad man nu kan behöva. Det finns alltid en hjälpsam hand att få.

Hela La Graciosa är naturreservat och man är rädd om den unika naturen, t ex får man bara gå på de stigar som finns och bara ett fåtal bilar har tillstånd att köra på ön men då max i 30 km i timman och bara på utvalda vägar. Landskapet är väldigt speciellt med stelnad lava i en mängd olika färger mellan ockra och svart. Till skillnad från Lanzarote finns det dessutom massa sand på La Graciosa. Här finns gott om sällsynta växter och flera utrotningshotade fågelarter häckar på ön.

Alldeles bredvid vår ankarvik bor en eremit som slagit ner sina bopålar här på La Graciosa. Av sten har han omgärdat sin bostad och här syns många detaljer som vanligen förekommer i ett hem; kastruller, toalettstol, trädgårdslykta, flagga och liknande fynd han gjort.

Ankarviken, med eremitens bostad i förgrunden och Lanzarote i bakgrunden

Vi fick ett SMS från vår bank hemma i Sverige. En bedrägerihärva har nystats upp i Spanien, där man lyckats ta sig in det spanska banksystemet. Som en säkerhetsåtgärd har vår bank beslutat att spärra alla kort som använts i Spanien under den senaste tiden. Där ser man vad utsatt man är i det moderna samhället. Just nu befinner vi oss på en plats där man inte handlar något men så småningom kommer vi till civilisationen och står nu utan kreditkort. Man kan bara hoppas att våra nya inte dröjer alltför mycket.

Vi fick också sjukdomsbesked hemifrån vilket gjorde att vi drog upp ankaret lite tidigare än vi tänkt och seglade ner till Puerto Mogán på Gran Canaria. Känns klart lättare att vara på Gran Canaria ifall man skulle vilja flyga hem.

Det innebar förstås att vi missade både Fuerteventura och Lanzarote.

Lanzarote, som vi besökt tidigare, är annars en lite annorlunda ö med sina spår av den svarta lavan, som bjuder på många fina upplevelser.

Härifrån kommer Cesar Manrique, arkitekten vi sett verk av på så många ställen. Han drev tidigt igenom att inga hus på Lanzarote fick vara högre än tre våningar, alla skulle vara vita med blåa eller gröna detaljer och liknande saker som idag är typiska för ön. Här finns vulkantoppen Timanfaya, där man kan grilla över öppen eld från jordens inre, läckra undervattensgrottor som fungerar som konsertsalar och fantastiska utsiktsplatser. Överallt ser man gropar med en ensam vinranka som planterats i det svarta lavagruset och som överlever på den dag den lyckas samlas under natten.

*Lanzarote,
på seglingsavstånd*

Seglingen, på ett och halvt dygn, blev helt perfekt i lagom vind på ett snällt hav. Att komma in i Puerto Mogán igen, där vi tillbringade flera månader förra vintern, var lite som att komma hem. "Hello seaQwest" ropade det lite här och där. Ja, här finns många som har stannat och har detta som sin bas. Vi träffade till och med seglare som förra året gick över till Karibien. Båten låg nu på Trinidad men själva besökte de Puerto Mogán för att här är så trevligt!

Vår plan är att mer eller mindre ligga still här fram till avsegling mot Kap Verde runt den 1 december. Vi har en del att göra med båten, flera vänner kommer på besök, det skall bunkras och listan på småsaker har växt under senaste tiden. Den skall helst vara helt avklarad när vi kastar loss.

En av de första saker vi gjorde var att besöka en bank här i Puerto Mogán i tron att man skulle kunna ta ut pengar från ett konto i Sverige, eller möjligen att vår bank skulle kunna ringa över pengar. Oj, vad fel vi hade! Vår lycka blev istället att bara två dagar senare kom Helénes arbetskamrat Tina, med sin Mikael, på besök och med sig hade de våra nya kort. Som extra säkerhetsåtgärd har vi nu beställt ytterligare ett kort, som är kopplat till ett annat konto, vilket vi ska kunna ta fram den dagen det verkligen behövs.

Att ligga här innebär ett socialt liv med besök av vänner, umgänge med andra båtar och påhälsning av svenskar som råkar befinna sig i området. Helt fantastiskt så mycket trevliga människor man träffar på i olika sammanhang. En del nya, andra har vi stött på tidigare och rätt som det är springer man på någon hemifrån. Men vi har också påbörjat förberedelserna för Atlanten. Vi hyrde bil en dag och lämnade in vår livflotte för översyn. Det bör göras var tredje år och den har nu varit med i 2,5. Företaget som gör servicen både hämtar och lämnar om man vill, men kapten ville vara med och själv försäkra sig om innehållet.

Test av säkerhetsutrustning

Vi har påbörjat bunkring inför kommande seglingar, för tillfället bara hygien- och basvaror men dessutom besökte vi båtsportaffären i Las Palmas för diverse inköp, bland annat gästflaggor. Som vanligt stöter man på bekanta vid Sailors Bar i Las Palmas, denna gång mötte vi Pia och Göran som vi seglade tillsammans med från Gibraltar. En liten sväng till IKEA blev det också så nu har vi pepparkakor till jul.

En av månadens sista dagar lyfte vi seaQwest som, bortsett från en avspolning i våras, nu legat i vattnet i 1,5 år. Det var dags att bottenmåla, polisha & vaxa skrovet, byta offeranoder och liknande. Dessutom skall kapten installera en ny, vattenkyld kyl som skall minska våra strömförbrukning radikalt i framtiden.

Heléne @ seaQwest

Sy Catrine på väg mot Kanarieöarna